

Možná, že Alfred Nobel
objevil dynamit...

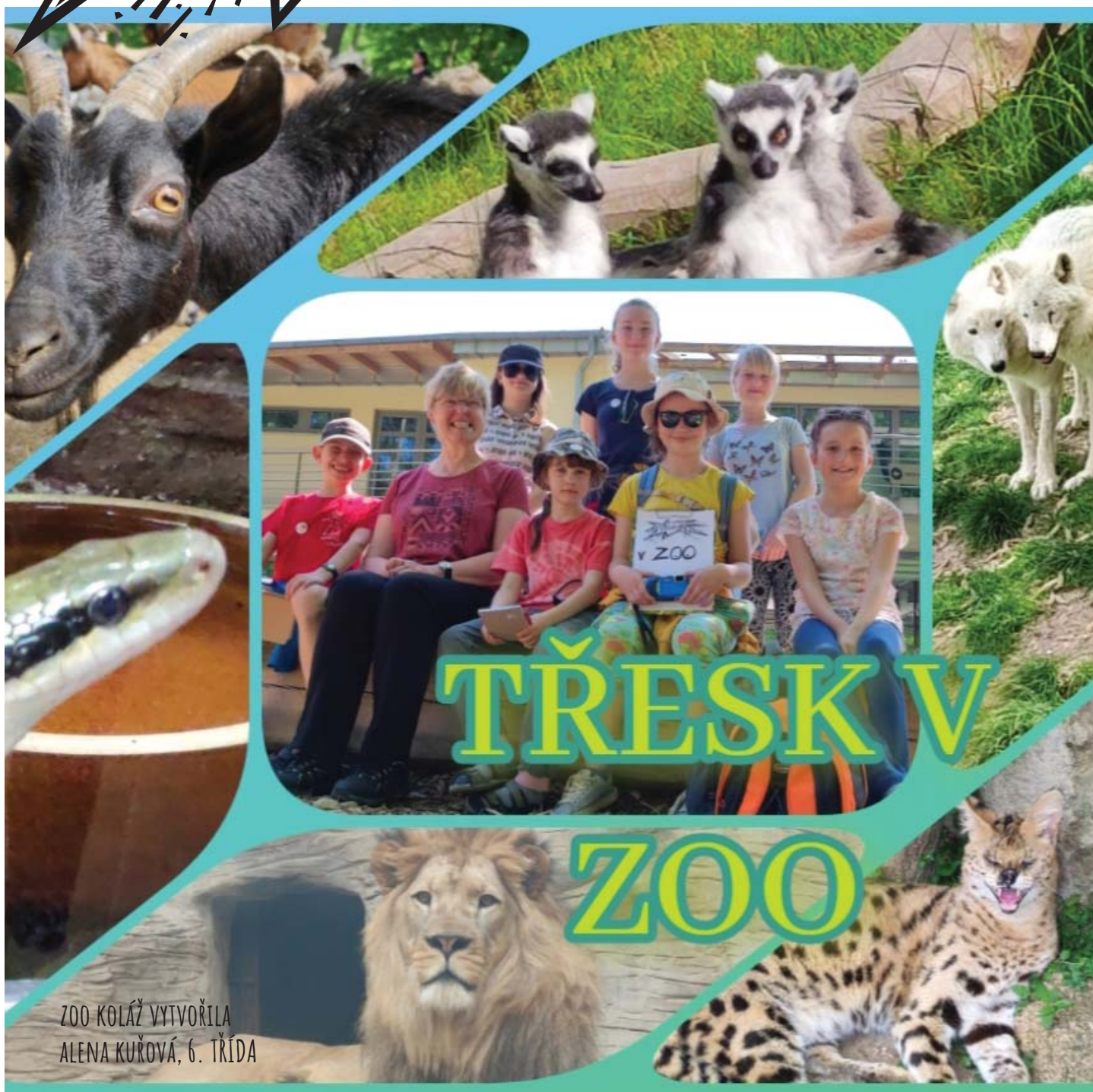
175

4. ČÍSLO

2021/22

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO ŽÁKY I NEŽÁKY
ZŠ MORAŠICE

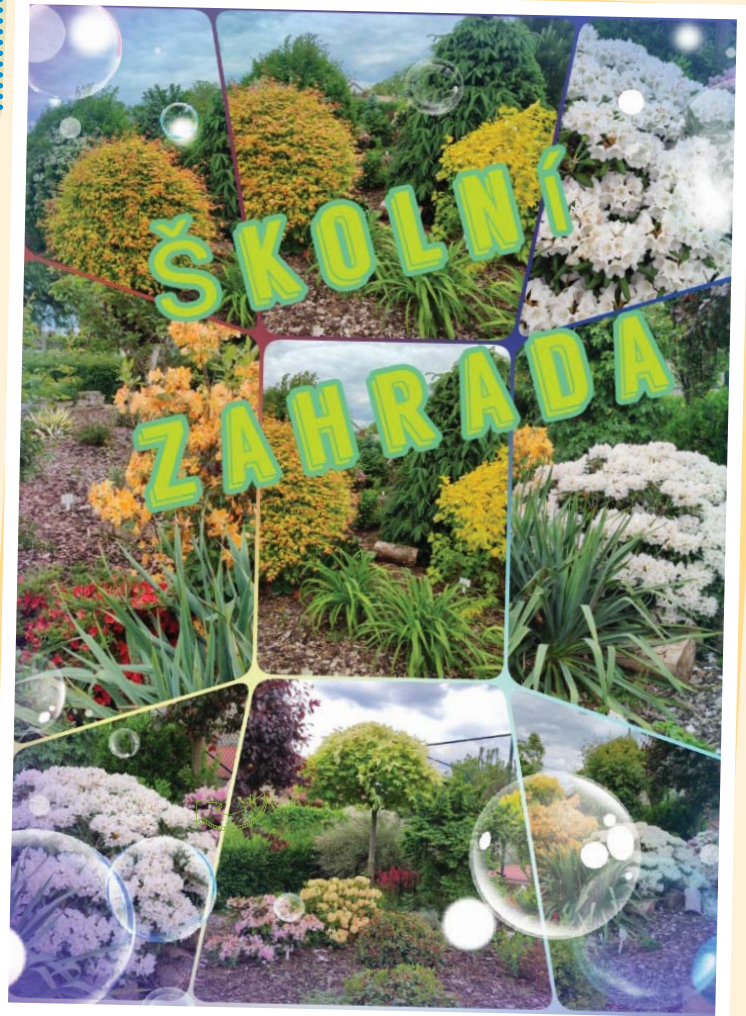
...ale my jsme ho zapálili !!!

ZOO KOLÁŽ VYTVOŘILA
ALENA KUŘOVÁ, 6. TŘÍDA

Čas letí a my mu neporučíme. Blíží se konec školního roku a vytoužené prázdniny, plné zážitků. Konec roku je ve škole většinou velmi naplněný. Tomu tak je i letos. Probíhá spousta školních akcí. Jednou z nich bylo mobilní planetárium, Zelený den, sběr papíru, Zdravé dny, sportovní den.... 11. května byl důležitým dnem pro redakční radu, protože vyrazila do ZOO v Olomouci. Dočtete se o naší výpravě, o zajímavostech o zvířatech. Na konci roku také všechny třídy vyráží na školní výlety. Venku začíná krásné počasí, je vidět až dlouho do noci. Já doufám, že si léto, ale hlavně prázdniny, naplno užijeme a v září se všichni posuneme zase o třídu výš. Také bychom byli rádi za podporu Třesku a za nové redaktory. Přeji vám hezký zbytek školního roku a příjemné počteníčko tohoto čísla Třesku.

Alena Kuřová, 6. třída

Alča vytvořila koláž z fotek školní zahrady

OBSAH

ÚVODNÍK	2
ŠERPOVÁNÍ	3
DEN ZEMĚ	4-5
ZDRAVÉ DNY	6-8
ZOO	9-11
VÝLETY	12-13
DRBY	14
ROZHOVORY	15
JEDNOU VĚTOU	16
ZE ŠKOLY	17-19
SOUTĚŽE	20-21
SBĚR	22

Škola se bude pyšnit novým číslem popisným. Vytvořila ho Ema Dvořáková.

již prázdninová pohoda

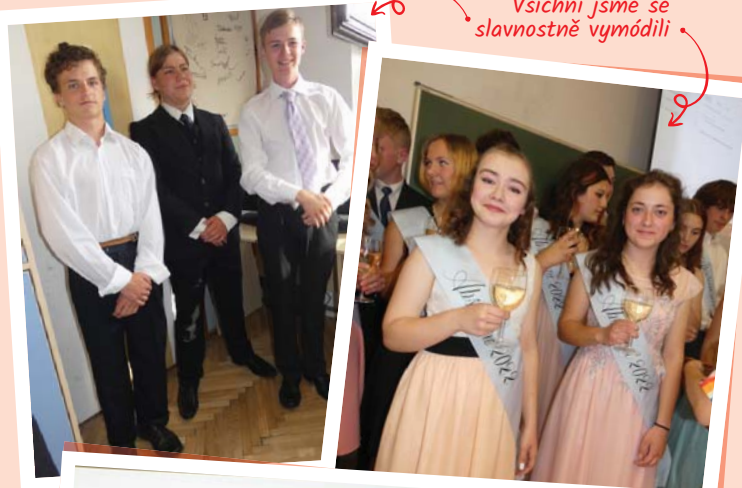

ŠERPOVÁNÍ

V úterý 31. května se uskutečnila již dlouho připravovaná a hlavně očekávaná akce-šerpování deváté třídy. Tato akce, která se ve škole objevila teprve pár let zpátky, se již v podstatě stala tradicí podobně jako loučení s devátáky na konci školního roku. A proto je samozřejmostí, že i naše třída se toho chopila a ve vlastním podání akci uspořádala. Před tím, než k tomu však došlo, nás čekala pečlivá příprava. Třída se tedy rozdělila na několik menších skupinek s tím, že každá se věnovala přípravě jiné části akce. To je taktika, která se nám již v minulosti osvědčila. Například já jsem se spolu se svými dvěma kolegy chopil moderování, takže naším úkolem bylo vymyslet scénář, sepsat text a naučit se ho. Nakonec byl celý program hotov. Poté jsme ho nacvičili a nakonec již došlo na akci. Když se v 16 hodin shromáždila ve škole naše třída v oblecích a společenských šatech, musel to být opravdu nezvyklý pohled. S žáky přišli i rodiče a obřad tedy mohl započít. Na začátku zazněla píseň Za 100. Poté nastoupilo modeátorské trio, jehož jsem byl členem a všechny jsme přivítali. Jako druhá zazněla píseň Cizí zeď. Poté přišel čas na proslov naší třídní učitelky paní Duškové. Po onom dojemném a hlavně hlubokém zážitku došlo konečně na obřad, podle kterého se jmenovala celá tato akce - šerpování. Šerpy předávala paní zastupkyně Heroldová a spolu s ní pan ředitel. Poté, co každý dostal svou šerpu, došlo ke slavnostnímu přípitku. Pak začala tradiční vzpomínková prezentace a spolu s ní i na malý bonus, kterým bylo video tvořené z úryvků natočených v naší třídě. Akce už byla v podstatě ve finále, a tak se nakonec zazpívala ještě třetí píseň: Můj čas. Po akci na rodiče ještě čekal bohatý raut, kterého jsem se ale již neúčastnil.

Blahoslav Adam Lapáček, 9. třída

Všichni jsme se slavnostně vymódlili

Poděkování pro třídní učitelku

Od srdce bychom Vám chtěli moc poděkovat za krásné 4 roky, které jsme spolu prožili. Někdy to bylo lehcí, někdy zase těžší, ale to k tomu patří. Kdybychom jenom seděli v lavicích a byli ticho, nebylo by to ono, co Vy na to?

Vaši pozitivní slunečkovou energii, se kterou jste každé ráno přicházela do třídy, pochopíme až časem, ale už teď víme, že je to lepší než mít náladu pod psa.

Lepší třídní jsme si nemohli přát ani dostat!

Moc děkujeme ♥, vzpomínejte na nás jenom v dobrém. Máme Vás rádi!!

Spousta dobrot pro rodiče

Měli jsme početné obecnstvo, včetně bývalých žáků

Dne 22. dubna se konala oslava Dne Země spojená s již 27. recesním dnem na táboře na Budislavi. Některé třídy se tam vydaly linkovým autobusem, některé jely vlastním autobusem. Vystoupili jsme v Jarošově a každá třída šla do tábora jinou cestou. Každá třída měla s sebou průvodce z deváté třídy, kteří měli přichystaný program. Naše 6. třída měla Matěje Štěpána a Alexandru Roškovou. Provázely nás paní učitelka Pavlišová a Dušková, protože naše paní učitelka třídní byla nemocná. Z naší třídy pár lidí nejelo, ale jinak jsme všichni byli ustrojeni v maskáčovém oblečení. Vydali jsme se asi na sedmikilometrovou trasu, a protože bylo krásné počasí, šlo se moc hezky. Ve Vranicích nám Ája a Matěj připravili rozcvičku. Jinak jsme v průběhu cesty plnili přírodovědné úkoly. Třeba Najdi kapradinu, šišku borovice, kůru... Našli jsme také ptáčka, už však v mírném rozkladu. Objevili jsme studánku Džberku. Posvačili jsme v Toulouvcových Maštalích. Proběhli jsme se v jejích chodbičkách a odcházeli jsme velmi zvláštním východem mezi kořenem stromu chodbičkou nahoru. Cesta byla velmi akční, když jsme scházeli ze svahu pod pískovcovými skalami, skoro všichni ho měli v botách. Přesně v půl desáté jsme dorazili do tábora, kde nás už čekaly stanoviště rybářů, včelařů, houbařů a lesů ČR. Říkali nám různé zajímavosti a ukazovali nám různé exponáty. Třeba u hub jsme pod mikroskopem pozorovali lišejníky... Úžasné! U včelaře jsme se dozvěděli spoustu informací o medu, o vosku, o včelách. U ryb jsme mohli pozorovat spoustu živých ryb. Násle-

Zasadili jsme les

ZELENÝ DEN aneb SLAVÍME DEN ZEMĚ

dovali Lesy ČR. Povídali nám o dřevu, kůře, lapačích na kůrovce, o zvířatech a také jsme stříleli ze vzduchovky. Po těchto stanovištích jsme šli zasadit strom na místo vyhrazené pro náš školní les. Někdo zasadil jeden, někdo dva i tři. Bylo to skvělé – vysadit náš les. A moc nás to bavilo. Nastal čas oběda - vypečené řízky.

Ve 14 hodin začala vystoupení jednotlivých tříd: prvňáci zpívali písničky a přednášeli básničky, druháci nám představili jednotlivé houby, 3.+5. třída zpívala, čtvrtáci zahráli houbový fotbalový zápas. My šestáci jsme přepínali televizní programy a zazpívali Józina z bažin. Sedmáci předvedli Dívčí válku, 8. třída měla vystoupení o trpasličích a devítka

zpívala píseň od Pokáče „V lese“. To už vše mohli vidět rodiče, kteří si později mohli opéci i párky. Tento den se opravdu velmi vydařil.

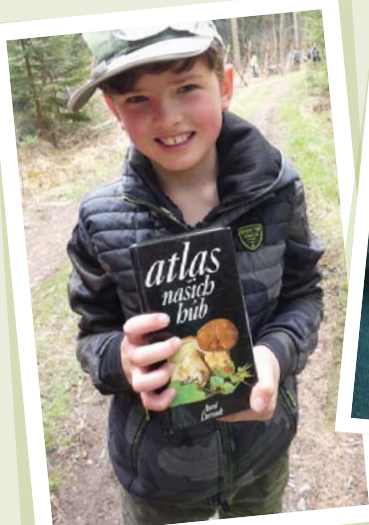
Alena Kuřová, 6. třída

Jakožto deváťáci jsme se letos ujali velké části příprav na Den Země pod vedením paní učitelky Heroldové, která celou akci režírovala. Začalo se tím, že naše třída se rozdělila na několik skupinek. Každá z nich si se ujala jedné třídy, kterou měla doprovázet v den akce na cestě do tábora. Poté přišel čas (pro mě osobně) ta těžší část, při které jsme museli naplánovat trasu o ideální délce a také hry a různé sportovní aktivity, které by žactvo mělo po cestě plnit. To nám nějakou dobu zabralo. A poté došlo na realizaci. (Ta byla pro mě v porovnání s plánováním podstatně jednodušší). A když došlo na Den Země, vše proběhlo poměrně bez problémů. Vyvedená akce – jen co je pravda.

Blahoslav Adam Lapáček, 9. třída

HOUBY, HOUBIČKY...

Dne 16. května nastal „zdravý den“. Předěšlé dny jsme se měli zapsat k určitým přednáškám. Tyto přednášky měly nastat po společné snídani, co jsme si v jednotlivých třídách připravili. Do naší třídy paní učitelka přinesla palačinkovač a někteří žáci vaflovače. Třídou se linula příjemná vůně, hezká atmosféra, pohoda a spolupráce. Jídlo bylo moc dobré.

Jednu hodinu jsme šli na jógu. Jóga se mi velmi líbila. Krásně jsem se protáhla, bylo to moc příjemné. Cviků bylo mnoho. Pamatuji si pozici psa, z které jsme často přecházeli do dalších pozic, třeba bojovníka. Důležité bylo soustředit se sám na sebe a cvičit tak, jak to jde. Pan instruktor nás chválil. Celou dobu bylo v tělocvičně naprosté ticho.

Další hodinu jsem vyrazila na první pomoc. Pán nám povídal spoustu svých zkušeností z profese záchranáře. Také nám říkal plno informací, co bychom měli dělat při záchraně života. Je důležité, aby masáž srdce byla pořád ve stejném tempu. Také jsme si zkoušeli práci s defibrilátorem. Velmi zajímavé. Hlavně volat 155!

Program pana Kadlece pod názvem Ostrov byl také zajímavý. Byla to hra, která vypovídala o našich prioritách. Na ostrově den co den mizely potřebné věci a my jsme měli vybírat, co nám zbyde až do konce. Ale pozor není dobré jako priority dávat něco, co se může změnit, zničit třeba vzhled, zdraví... to by se z toho mohl člověk zbláznit.

Přednášek bylo celkem pět, ale my jsme si mohli vybrat jen čtyři. Já se vydala ještě na nikotin. Tato přednáška byla zajímavá a odborná. Kolik nemocí chytneš, kolik peněz utratíš, mohou se tvořit nádory, špatný dech, smutek, k tomu se vážou abstinenci příznaky, když drogu nemáš. Je velmi těžké se této závislosti se zbavit. Nejjednodušší je si ani jednou nezkusit nebo je to peklo na celý život.

Odpoledne se třídy druhého stupně vydaly do Litomyšle. Šestá třída byla na Policii. Prošli jsme část stanice. Hlavně vězení pro zadržené. Pak nám ukázali jejich auta, co tam mají, jak a co používají, co mají na sobě. Ukázali nám různé "donucovací prostředky". Zahoukali houkačkou. Mohli jsme si potěžkat jejich ochranné vesty a mohli jsme se na cokoliv zeptat. Tento den jsme se toho opravdu hodně naučili a moc se to povedlo.

Program, který mne zaujal

Na zdravých dnech mě bavil program, který jsme měli v pondělí. Jmenoval se Plavba po online moři a měl nás naučit, jak být bezpečně na internetu. Pán, který přednášel, se jmenoval Ondra Svoboda a měl opičáka Felixe. S ním jsme se postupně představili. Řekl nám, že se jim zničilo loď a že mají novou, ale bez posádky, proto nás poprosil, jestli bychom nebyli jeho posádka my. Odpověděli jsme jednoznačně ano. Každý dostal formulář s osobními otázkami, což mi přišlo divné, ale budiž. Když jsme ho vyplnili, pořádně nás vystrašil, protože řekl, že se domluvil s panem ředitelem, že to může vyvěsit na chodbu. To se nám nelíbilo a křičeli jsme, jak to jen šlo, aby se to nevyvěsilo. Tak nám řekl pravdu, že se nedomluvil a tahá nás za nos. Na lodi byla spousta práce, proto jsme byli rozdělení na skupiny a každá měla nějaký úkol. Můj tým měl na starost určování směru, ale neurčovali jsme směr, ale dostali jsme další papír, tentokrát s příběhem o tom, že náš kamarád nám poslal soubor a zprávu, že mamka mu poslala soubor, ale že neví, co v něm je, protože byl zamknutý. Ptal se nás, jestli bychom to neodkódovali. Otázka byla, co bychom udělali. My jsme se shodli, že nejlepší bude ho neotevírat. Mohly by v něm být totiž viry. Ostatní dostali něco jiného, když všichni vyřešili problémy, Ondra na tabuli pověsil mapu naší lodí a rozdál bubliny, kam jsme měli napsat hesla pro bezpečí. Na bublinu jsme napsali: žádné takové soubory neotevírat! Vše jsme nalepili na mapu. Program se mi moc líbil a bavil mě. A myslím, že jsem nebyla sama.

D. Lapáčková, 4. třída

Alena Kuřová, 6. třída

O kyberšikaně...

V rámci akce Zdravé dny si měl každý vybrat čtyři naučné programy, které během pondělního dopoledne navštíví. Tím prvním, který jsem navštívil, byl program na téma kyberšikana anebo spíše jak se chovat na internetu. Program připravili zaměstnanci Univerzity Palackého z Olomouce. Během 45 minut nám ukázali programy, které většina z nás dobře zná a používá je, a představili nám nebezpečí, které nás na nich mohou čekat a jak se jim bránit. Vysvětlili nám, jak se projevuje kyberšikana, jaké má rysy. Zároveň nám ukázali, několik proslulých případů spojených s tímto tématem a většina z nich neměla moc dobrý konec. Asi tím nejdůležitějším však bylo, že nám vysvětlili, jak se bránit internetovým šikanátorům a co dělat, když se člověk stane obětí. Naučili jsme se ten den mnoho užitečných rad.

Blahoslav Adam Lapáček, 9. třída

OCHUTNÁVKA

V rámci zdravých dnů jsme ochutnávali ovoce i zeleninu. Osmá třída, předtím než to snědla, tak vše zvážila. Vážili jsme například ananas a zjistili jsme, jak velké procento tvoří odpad. Při tom vážení byla velká sranda. Často nám to padalo z váhy, protože jsme měli laboratorní váhy, které jsou menší než ty do kuchyně. Váhy odpadu a samotného ovoce jsme psali na tabuli. V hodině matematiky jsme s těmito čísly počítali. Po tomto náročném počítání jsme mohli přistoupit k ochutnávání. Vše zmizelo okamžitě. Něco mi chutnalo více, ale něco ne, ale stejně jsem si to užila.

Zoe Abrahamová, 8. třída

Ochutnáváme a hodnotíme

Zkoušíme si první pomoc

První pomoc

Já jsem si vybral, že vám představím první pomoc. Přišel nám o ní popovídat pan Kušník. Přišlo mi to hodně zajímavé. Radil nám hodně věcí. Co dělat, když člověk zkolabuje a nedýchá nebo když se stane nehoda, tak jak se zachovat, kam zavolat. Jak chránit nejdříve sám sebe. Říkal nám o tom, jak správně masírovat a jaký systém dodržovat. Takže jsme si to hodně užili, ale také nám to hodně dalo do života.

A potom jsem šel na jógu. Do toho nás zasvětil pan Jaroslav Kavka. Pěkně jsem si zacvičil, jenomže potom mě pěkně bolely nohy. Dělalí jsme polohu psa, různé bojovníky. Bylo to hodně naučné a protahující a mě to bavilo. A poradil nám, že by tohle protahování můžeme dělat každé ráno. A přemýšlím, že jsem si to měl dát hned ze začátku, protože bych byl čilý hned od rána. A moc mě to tam bavilo, protože jsem tam měl svoje přátele.

Jakub Nantl, 9. třída

FITKO

V rámci Zdravých dnů jela devátá třída do Litomyšle do Fitcentra Fila. Jela celá naše třída doprovázená naší paní učitelkou. Bylo dobré, že jsme měli vstup zdarma. Mohli jsme si tam vyzkoušet různé stroje. Vyzkoušeli jsme stroje v kardiozóně i pár dalších mašin, které byly pro nás vhodné a v našem věku nám neublíží, např. běhací pás, jezdicí schody, stroje na posilování stehen, rukou. Byla to bezva společná hodinka. A i paní si to tam s námi užila.

Jakub Nantl, 9. třída

Makáme ve fitku

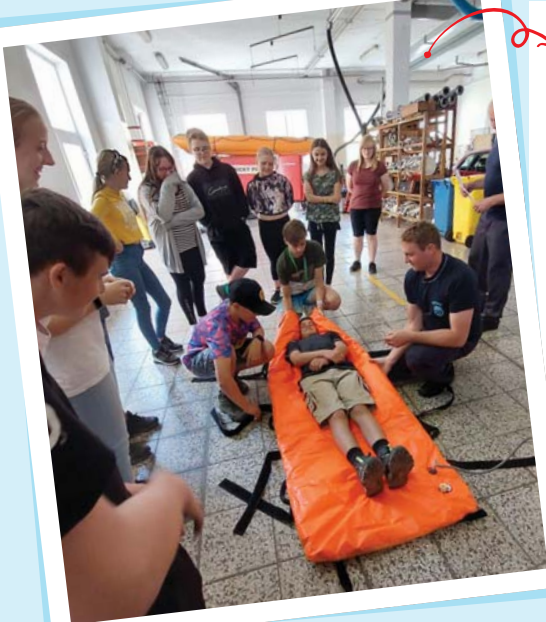

Soustředění při józe

NÁVŠTĚVA TRANSFÚZNÍ STANICE

Na Zdravých dnech mě asi nejvíce bavila nebo zaujala návštěva transfúzní stanice. Když jsme dorazili na místo - Nemocnice Litomyšl, jedna hodná paní sestřička nás zavedla do jídelny pro dárce krve, která už byla připravena na naši návštěvu. Posadili jsme se na židle a paní sestřička nám promítla prezentaci o historii krve. Po prezentaci jsme se rozdělili na dvě skupiny. A paní sestřička nás provedla po transfúzní stanici. Bylo to velmi zajímavé. Pozorovali jsme několik strojů na zpracování krve. Dokonce jsme si mohli sáhnout na speciální pytlík s krví, který byl uložen v obrovské ledničce. Někomu se z toho trochu dělalo špatně, a tak se musel vrátit do místnosti, kde se promítalo. No uvidím, zda někdy budu dávat krev. Po skončení se celá třída ujala nejdůležitějšího úkolu, a to sehnat si zmrzlinu.

Emma Dvořáková, 8. třída

Sportovní den měl být v úterý, jenže kvůli dešti se to posunulo až na pátek. O půl deváté jsme vyrazili na velké hřiště. Nejdříve jsme šli házet takovými pytlíčky do terče, který byl na zemi. Já trefila 6 bodů. Pak jsme běhali překážkový běh. Tady měřili čas. Skákali jsme na čas i v pytlích. Stříleli jsme i ze vzduchovky. Tady jsem nic netrefila. Protože bylo teplo, šli jsme se ochladit nanukem. V pondělí proběhlo vyhlásování. Hodnotil se nejlepší kluk a holka ve třídě. U nás to vyhrála Markéta Lněničková a Pepa Jareš. Dostali zdravou sušenku.

Jana Kuřová, 3. třída

SPORTOVNÍ DEN DRUHÉHO STUPNĚ

Druhý stupeň při sportovním dni soutěžil v pětiboji. Pětiboj se skládal z: hodu oštěpem, trojskoku, člunového běhu, hodu létajícím talířem na cíl a střelbě ze vzduchovky. Počasí jsme měli na sportovní den celkem pěkné až na to, že bylo opravdu extrémní horko. Disciplíny byly také moc povedené a zábavné. Myslím, že se celý den opravdu povedl.

Ema Dvořáková, 8. třída

S Třeskem v ZOO v Olomouci

Další číslo Třesku jsme chtěli zaměřit na zvířata, a proto jsme podnikli průzkumnou cestu za zvířaty do ZOO v Olomouci. V 8 hodin jsme vyjžděli z České Třebové a jeli jsme regiojetem. Měli jsme rezervovaná místa v sedmém vagoně, ale nějakým nedopatřením jsme nastoupili do prvního vagonu. Nezbylo nám nic jiného než projít celý vlak. Procházeli jsme tolika dveřmi, mezi tolika lidmi, tolika luxusními či méně luxusními třídami. Zajímavé bylo i otevírání dveří mezi vagóny. Konečně jsme přišli na místo. Sedadla byla obrovská, měkká, prostě komfortní. Jeli jsme rychle, plynule a za chvíli jsme byli na místě. Během cesty k nám přišla paní, co nám rozdala pití a ani na nás nechtěla jízdenky. Dnešní den byl opravdu parný. Vedro bylo už od rána. WC ve vlaku nic moc. Po příjezdu vlakem do Olomouce nás čekala cesta autobusem na Svatý kopeček, kde je ZOO. Autobus se začal nepředstavitelně plnit. Sednout si nebyla nejmenší šance. Autobus jel strašně neopatrně, hrkavě, příšerně. Asi po 20 minutách jsme s radostí vystoupili. Došli jsme do ZOO a nejdříve jsme posvačili. Přišla k nám sympatická paní průvodkyně, která se nám věnovala skoro dvě hodiny. Začínali jsme v dotykové části, kde jsme se mohli dotýkat různých kůží, lebek... a pak už jsme se vydali za zvířaty. Došli jsme ke krásným bílým vlkům, kozorožcům, medvědům. Procházeli jsme mezi netopýry, opicemi, klokany... Na obřím mostě, který se pěkně hýbal, jsme mohli pozorovat opice. Dozvěděli jsme se plno zajímavostí. Prostě skvělé. Dále jsme potkávali menší zvířata jako třeba fenka, surikaty, kočky, slepice, makaky a další opice. Také jsme došli k přítulným kozám, které nás olizovaly. Konečně oběd. U oběda jsme měli krásný výhled. Pak následovali plazi, úžasní hadi a ještěrky, také ryby a žabky, a hlavně král zvířat – majestátný lev. Čas běžel a my jsme museli ZOO opustit. Na zastávce jsme čekali na opožděný autobus a pak zase domů.

Alena Kuřová, 6. třída

Tygr od Zoe Čechalové

NEJVĚTŠÍ DOJMY z naší Třeskové akce:

- » Cestou autem do Třebové na vlak jsme po silnici potkali tři mrtvá zvířátka.
- » Paní učitelka musela po celou dobu být nejstřeženější osoba, protože si zapoměla mobil v autě.
- » Projeli jsme 5 tunelů.
- » Vražedná jízda autobusem MHD na Zlatý Kopeček (ZOO).
- » V ZOO úžasné suvenýry.
- » Milá, sympatická průvodkyně.
- » Jedné redaktorce spadly do výběhu s rysem brýle, tak rys lépe uvidí.
- » Úžasně vyhlídkové místo k obědu a zároveň dobrý odpočinek po dlouhé cestě v zoo.
- » Když jsme byli ve výběhu s kozami, tak jsme odešli příšerně olízaní...
- » Různé druhy slepic.
- » Byl tam i sklípkan!!!! A byl úchvatnej!!!!
- » Také velcí hadi!!!
- » Celou dobu jsme se brutálně pekli! To teplo!
- » Víte, že existuje miniaturní žralok?!? V této ZOO plaval!!!
- » Byl tam půvabný lev, který nás svým temperamentním pohledem sledoval...
- » Zavřená vyhlídková rozhledna. Byla dokonce natřená modrou a žlutou barvou...
- » Skoro všichni jsme si koupili za suvenýr plyšáka.
- » Autobus měl asi 30 minut na zpáteční cestu zpoždění, tak jsme se báli, že nám ujede vlak!
- » Na nádraží v Olomouci v hale byl u stropu balónek napuštěný heliem.
- » Domů jsme dojeli v osmnáct hodin, ale byl to opravdu naplno prožitý den!

Nakreslila
Monika Čepicová

Redakce Třesku

honba na plyšáky

Plyšáci, na to se těšila většina naší výpravy. Samozřejmě že jsme nejdříve museli obejít celou zoo, než jsme si je mohli koupit. O to bylo větší těšení. Když jsme konečně dorazili k obchodu se suvenýry, začalo dlouhé vybírání. Každý se ptal, kolik co stojí. Naštěstí si všichni vybrali. Někdo si ale v prvním obchodě nevybral, a tak šel do druhého a tam si to koupil. Mezi naše nákupy patřila žába, lemur, panda, orel a světový unikát -vyr malý.

Kuba Rejman, 4. třída

Jak nás chtěly sežrat kozy

Procházeli jsme ZOO a ocitli jsme se vedle dřevěné ohrady, zpod které na nás koukala krásná stvoření. Nebudeme vás napínat, jak jste už zjistili podle nadpisu, byly to kozy. Jak jistě víte, ve většině ZOO si můžete zakoupit žrádlo pro ta milá stvoření. V tomto případě kozy. A tak jsme si do hrsti zakoupili za 10,-Kč krmení a s tím jsme po žebříku, k tomu určeném vlezli do ohrady ke kozám. Okamžitě se na nás vrhly a pořád se o nás opíraly, div nás nepovalily. Pořád se k nám lísaly a lísaly a byly prostě úžasné. Byly černé, bílé, hnědé, strakaté, prostě všech barev. Běhala tam i malá kůzlátka. Okamžitě sežraly všechno naše žrádlo a moc jim chutnalo. Ven jsme se dostali živí a zdraví, ale příšerně oslintaní.

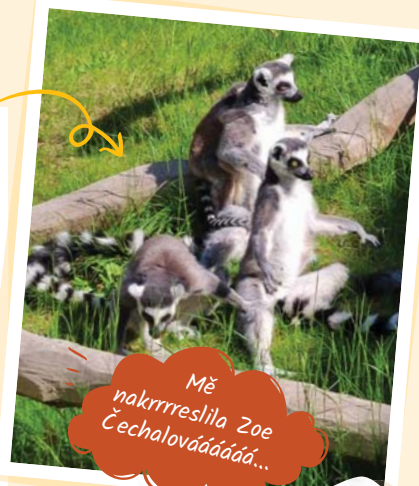
Emu Dvořáková, 8. třída
a Alena Kuřová, 6. třída

Milá zvířata

Prvním zvířetem, které uvidíte v zoo v Olomouci, jsou lemuři. Jsou velmi hezcí a vypadají jako čerstvě načesaní. Pečují skvěle o svou srst. Na zadní noze mají prst s drápkem, kterým jsou schopni se česat. K pročechrávání srsti jim také slouží přední zuby řezáky jako takový hřebínek. Takže ve chvíli, kdy to vypadá, že si vykusují nějaké parazity, tak to znamená, že si pročesávají srst. Mají krásný černobílý ocas, který jim především slouží ke vzájemnému dorozumívání. Protírají si ho předními končetinami na zápěstním kloubu, kde mají pachové žlázy, a pak vlastně poznají kde který jedinec v tu danou chvíli je. Dožívají se až 27 let. Žijí v sušších oblastech s řídkými lesy a skalisky. Na prstech mají nehty a dobře se pohybují na hladkém povrchu. A kde žijí? Přeci na Madagaskaru. V minulosti námořníci, kteří připlouvali na tento ostrov, se vydělili oranžových zářících očí a děsivých zvuků, co lemuři vydávají. Proto se zřejmě jmenují lemuři, protože lemuros znamená duše zemřelých. Ale i tak jsou to půvabná roztomilá zvířata.

Alena Kuřová, 6. třída

Mě nakrrreslila Zoe Čechalovááááá...

Binturong

Mě na binturongovi zaujalo, do jaké čeledi patří - cibetkovití. Binturong je v angličtině legračně nazýván Bearcat, v překladu medvědkočka, i jeho vzhled ho tak připomíná. Ale jelikož náš Binturong je trochu kočka, je to tím pádem zranitelný druh. Za to se jen tak nebojí, umí se svým ocasem zavěsit na strom a být jako opice. V zoo jsme měli štěstí a viděli jsme ho naživo, protože se většinou pohybuje v noci, vyskytuje se v hustých tropických pralesech.

Dorotka Lapáčková, 4. třída

Rozbitý bankomat

Když jsme procházeli cestami ZOO, tak jsou tam bankomaty na pamětní mince se zvířaty. Třeba s lemurem, krajtou, pandou a rysem. Na bankomatu je napsáno, že za 50 Kč jedna mince, ale pak je tam něco, co se opravdu vyplatí - za 80 Kč dvě mince. A tak jsme si chtěli za těch 80 Kč. Hodili jsme tam peníze na ty dvě mince - pandu a rysa, dali jsme tam 80 Kč, ale spadla jen jedna s pandou a bankomat vrátil jen 5 Kč. Byli jsme smutní, co se to stalo, ale naštěstí kolem nás jelo auto s personálem ZOO a řekli nám, že došly mince a že až se budeme vracet, tak se máme přihlásit na pokladně a tam si ji vyzvednout. U pokladny nám peněz dali, takže to nakonec dobře dopadlo a domů jsme si vezli dvě mince.

Jana Kuřová, 3. třída

Jak mi spadly brýle k rysovi

Procházeli jsme se v ZOO kolem různých ptáků, savců a když jsme došli až k výběhu k rysovi, tak se stalo velké neštěstí. Nakláněla jsem se nad výběhem, jestli ho náhodou neuvidím... Co to? Spadly mně tam brýle. Byla jsem velmi zmatená, ale nic se s tím už nedalo dělat. Sice rys nebyl vidět, ale on ty brýle najde a bude lépe vidět! Dokonce i o hodně líp. Ale na štěstí jsem od táty dostala nové dobré brýle. Ale stejně ty první byly lepší.

Jana Kuřová, 3. třída

RYS OSTROVID

HMOTNOST: 10-30 kilogramů

DÉLKA: 100-130CM

POTRAVA: živí se malými savci, ptáky

ŽIJE: žije u nás na Šumavě a v Beskydech

OHROŽENÍ: je to velmi ohrožený druh

Vyniká bystrým zrakem, ale i sluch má dobrý, žije jako samotář a v přírodě je velmi nenápadný

ŠTĚTKOUN AFRICKÝ

Štetkoun je příbuzný prasete divokého. Aktivní je hlavně v noci, vyskytuje se ve střední a západní Africe. U nás ho najdete v olomoucké, pražské a ostravské zoo. Štetkouni mají na rozdíl od jiných prasat malé kly. Možná vás to překvapí, ale štetkou si staví hnízdo. Je to dobrý běžec a plavec. Patří mezi všežravce, ale jí hlavně rostliny. Když jsem byl v zoo, chtěl jsem ho vidět, jenže to nevyšlo.

Kuba Rejman, 4. třída

Lev od Moniky Čepicové

Vlk Hudsonův pochází z východní Kanady z okolí Hudsonova zálivu, tento velký poddruh je také celoročně bíle zbarvený a nepřebarvuje se ani v letním období. Mláďata jsou po narození šedá. Loví většinou velké druhy kopytníků, méně často i menší zvířata. V přírodě se dožívá okolo 7 let, v zoologických zahradách 12 - 15 let.

ZPŮSOB ŽIVOTA:

Vlci žijí a loví ve smečkách. V létě se smečky skládají převážně z rodin a v zimě se jednotlivé rodiny sdružují. Kořist loví štváním a vybírají si převážně slabší nebo nemocné jedince.

ZAJÍMAVOST:

Od paní průvodkyně v zoo jsme se dozvěděli, že když jdou ošetřovatelé vlky krmit, musí být minimálně dva, protože ve chvíli, kdy je ošetřovatel jenom jeden a třeba uklouzne, vlci vycítí, že je nějak oslabený, a zaútočí na něj, aby ukázali svou nadřazenost.

*Papouška nakreslila
Anežka Dvořáková*

Ema Dvořáková, 8. třída

*Nakreslila
Monika Čepicová*

Dotyková ZOO

V zoo jsme s paní průvodkyní nešli hned k žirafám a těmto zvířatům, šli jsme totiž do dotykové zoo. Uvnitř budovy byla vyskládána kůže, lebky, vejce a další zajímavé objekty. Mohli jsme si sáhnout na kůži žirafy, na lebku soba, na vejce Emu a mnoho dalšího.

Až jsme se všeho dost nahmatali, šli jsme ven a paní průvodkyně nesla pytlík a plastovou klíčku. Když vyndala leguána nebo agamu, byli jsme překvapeni, jak jsme mu blízko bez dotykové zoo, ale protože tu byla, vášnivě jsme si ho hladili. Měl drsnou kůži a spoustu nějakých vdolků. Paní nám doporučila, že pokud chceme převážet ještěry či ještěrky, je dobré převážet v pytlících. Ale pořád tam zbývala jedna klec a víte, kdo v ní byl? Krásný ježek, který skoro vůbec nepíchal. Zjistila jsem, že ježek potřebuje teplo, proto měl v kleci teplý bavlněný domeček a v něm si lahodil.

Dorotka Lapáčková, 4. třída

ZVÍŘECÍ REKORDY

REKORDŮ ZE ZVÍŘECÍ ŘÍŠE JE OPRAVDU MNOHO, JELIKOŽ KAŽDÉ ZVÍŘE MŮŽE BÝT V NĚJAKÉ KATEGORII NEJ A KATEGORIÍ JE VSKUTKU NESPOČET. DO TOHOTO ČLÁNKU SE JICH VŠAK VEJDE JEN PÁR, TAKŽE ZDE JE MŮJ VÝBĚR:

1. NEJVĚTŠÍ ZVÍŘE NA SVĚTĚ

Je obecně známo, že největším tvorem světa je plejtvák obrovský, který se dorůstá délky 30 až 33 metrů. Zároveň zaujímá druhý rekord za post nejtěžšího tvora na světě, kdy průměrný jedinec váží běžně přes 200 tun. I přes jeho obrovské rozměry se ale jedná o neškodného tvora, kterého se nemusíte bát.

2. NEJRYCHLEJŠÍ ZVÍŘE NA SVĚTĚ

Překvapivě jím není i přes svou rychlost gepard. Ten je právoplatně tím nejrychlejším savcem. Nejrychlejším tvorem světa je však sokol stěhovavý. Ten se při lovu vrhá střemhlav k zemi a díky svému aerodynamickému tvaru těla dosahuje rychlosti až 390 km za hodinu. To je rychlost, kterou například jezdí super automobil McLaren F1.

3. NEJMENŠÍ ZVÍŘE NA SVĚTĚ

Nejmenší zvíře se určuje těžko. Stále se nacházejí nové druhy, které svou drobnou velikostí šokují. Rozhodl jsem se, že zde bude tuto kategorii zastupovat nejmenší savec. Tím je bělozubka nejmenší. Jedná se o opravdu malého hlodavce z rodu rejskovitých. Ta měří zhruba 50 až 60 mm, což je zhruba jako sponka na papír.

4. NEJDÉLE ŽIJÍCÍ TVOR

I v této kategorii je těžké vybrat jednoho zástupce. Svou dlouhověkostí jsou například dobře známé želvy. Želva, která se dožívá nejvyššího věku, je želva obrovská, která se dožívá více než 200 let. Jí se pak v tomhle ohledu podobá velryba grónská, která se také dožívá více než 200 let.

5. NEJNEBEZPEČNĚJŠÍ ZVÍŘE

Náš žebříček zakončíme trochu znepokojivě tím nejnebezpečnějším tvorem. Tím ale rozhodně není nějaký tygr nebo žralok, jak to známe z filmů. Tím nejnebezpečnějším je totiž komár. On sám vás samozřejmě nezabije. Jde však o to, že díky bodnutí dokáže přenášet nemoce jako malárii a silnou horečku. V Evropě a ve většině částí světa byla malárie již vymýcena a horečka se dá dobře léčit. To však neplatí pro Afriku, kde je lékařství na nízké úrovni a komár se tam tak stává velice nebezpečným zabijákem. To by tedy bylo vše k rekordmanům ze světa fauny. Na světě žije opravdu mnoho fascinujících tvorů-jen co je pravda.

Blahoslav Adam Lapáček, 9. třída

*A mě
nakreslila Katy
Čechalová...*

7. třída v PERMONIU

Dne 23. května jsme jeli na školní výlet do Permonia. Cesta tam byla zábavná a vtipná. Měli jsme sraz v České Třebové a z ní jsme jeli vlakem do Blanska a pak autobusem do Oslavan. V Permoniu jsme se rozdělili do čtyř skupin. Každá skupina měla čip a mapu Permonia. Po celém areálu byly rozmístěny chytré tablety, které nás poslaly do bludiště a tam to všechno začalo. Naše skupinka šla do velkého bludiště, kde jsme museli najít pod vodou čtyřmístný kód. Kód jsme úspěšně našli a zadali do tablety a najednou se nám přičítaly body. Takto jsme pokračovali dál. Tablety nás poslaly na lana, do obří věže... a tak jsme po celém areálu běhali a běhali. Byli jsme z toho docela unavení. Ve vlaku jsme si povídali a odpočívali. Byl to super školní výlet.

Karolína Kovářová, 7. třída

Výletní postřehy druháků

1. výlet: PRALINKÁRNA

Autobusem jsme se 24. května vypravili na 1. výlet do Litomyšle – měli jsme domluvenou exkurzi v pralínkárně. Přivítala nás paní majitelka Jiřina Kubešová. Nejdříve nám ukázala kakaové boby, vysvětlila původ čokolády, ochutnali jsme nápoj čokoládu, někteří ochutnali surové drcené kakaové boby. Pak jsme se rozdělili na dvě skupinky a postupně šli do výroby pralinek, viděli jsme, jak se vylívají formy, jak se plní i zatuhlé vyklepávají. Zkusili jsme bonbóny zdobit zlatem, ochutnali polevy i marcipánovou náplň. Mezitím druhá skupina nakoukla do výroby dortů, dostali jsme na ochutnání povidloň. Potom jsme se vystřídali. Závěrem dostal každý na památku pralinku.

V pralínkárně

V pekárně Nopek

V Cerekvici na hřišti

Společnými silami vytvořili druháci, přepsala p. učitelka Macková

Školní výlet do Litomyšle

O půl deváté jsme šli na autobusovou zastávku, kde jsme nasadili do autobusu a jeli jsme do Litomyšle. V Litomyšli jsme si chtěli koupit zmrzku U Slunce, ale byla zavřená. Museli jsme jít k Chorvatovi. Dala jsem si vanilkovou. Pak jsme šli po 68 schodech skoro až k zámku. Po zámku nás provázel pan průvodce. Dozvěděli jsme se: že mají plivátka, že málokdo uměl číst, na zatápní kamen musí lézt komínem. Pak jsme si šli něco koupit. Já jsem si koupila řetěz s kočkou, plyšového zajíce a památní dřevěnou minci. Potom jsme šli do parku, kde jsme se cachtali v brouzdálce se sochami. Aby nám uschly nohy, tak jsme bosí hráli na babu, ale začalo pršet a my jsme museli jít na zastávku. Měli jsme štěstí, že nepršelo dřív. Asi proto, že jsem našla čtyřlístek.

Jana Kuřová, 3. třída

„Lotrando a Zubejda“

V pondělí 30. května odpoledne se vydalo speciálním autobusem 52 žáků z naší školy za doprovodu Zdeňky Fikejzové (vedoucí zájezdu) a Daniely Kopecké na představení muzikálové pohádky „Lotrando a Zubejda“ do Litomyšle. Smetánův dům praskal ve švech, když ho navštívilo velké množství slavnostně přestrojených a po dlouhé době pauzy natěšených dětí. Muzikálovou pohádku „Lotrando a Zubejda“ nám přijela zahrát společnost Natálie Venturové z Prahy, která si upravila filmovou předlohu režiséra Karla Smyczka a scénáristy Zdeňka Svěráka. Pěkné písničky Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře, hudba, choreografie, krásně namalované kulisy, kostýmy.

Po pohádce jsme se rozdělili do skupinek a ještě se slečnou Simonou Ludvíčkovou jsme se šli občerstvit zmrzlinkou, popřípadě koláčem z pekárny. Zařídili jsme si také na hřišti u pedagogické školy. Cestou na autobusové nádraží si někteří prohlédli i pstruhy v Loučné a část Litomyšle. Počasí nám také přálo a po dlouhých, deštivých dnech nám krásně svítilo sluníčko. Děkujeme také moc ředitelství naší školy, že nám tento výlet umožnilo.

Zdeňka Fikejzová, vychovatelka

Jak se nám líbilo na výletě se školní družinou?

„Moc krásně! Moc se mně líbilo, že jsme jeli autobusem.
Moc se mi líbila princezna a trochu Lotrando.“

Chloe Čechalová, 1. třída

„Mně se líbil malý Lotrando, ještě se mi líbila princezna, sultán a další.
Měli to krásně sehraný. Zpívali hezky, tančili a nakonec všichni dohromady.“

Zoe I. Čechalová, 4. třída

„Dobrý! Nejvíce se mi líbila Zubejda. Líbil se mi i příběh o loupežníkovi, jak jeho tatínek (loupežník) neuměl číst a psát, a tak mu zaplatil školu. Zmrzlina byla prima a i pekárna na náměstí.“

Adéla Jakoubková, 4. třída

„Mně se líbilo, jak tatínek Lotranda (loupežník) přišel do klášterní školy a myslel, že písmeno A je domeček. Neuměl totiž psát a číst. Chtěl, aby byl jeho syn chytrý, aby uměl češtinu, němčinu... Zaplatil hodně peněz.“

Zora Jokešová, 2. třída

„Pohádka se mi líbila. Líbily se mi kostýmy loupežníků, sultána Solejmána a princezny.“

Katy G. Čechalová, 4. třída

Domča Šiklová

Verunka Hurtyová

DRBY

V ÚTERÝ 19. DUBNA
PADALY TAKOVĚTO
KROUPY

JAK MŮŽE
TENTO ČLOVĚK CHODIT,
KDYŽ PŘECI NEROZPŮLÍ
JEZEVČÍKA...?

LESY NOVÉ
GENERACE - NOVÁ
ZVÍRATA POBÍHAJÍ
NOVÝMI LESY...

DRBY!

TAKOVÝMI VOZIDLY VOZÍ DĚTI
DO ŠKOLY MORÁŠÍČTÍ RODIČE

KVĚTINOVÝ ŮSMĚV

TO JSOU NÁHRDELNÍKY
- NEKOUSNE TĚ HAD

ŽE BY NĚKOMU
VYROSTLA HLAVA?

TAKTO ČTOU TŘESK
REDAKTOŘI

DEŠŤOVÉ KAPIČKY

Dešťové kapičky dostaly nožičky,
dělaly neplechu, dupaly po plechu.

Natálie Hudečková
Viktorie Ropková

V TÉTO DOBĚ I DO MORAŠICKÉ ŠKOLY PŘIŠLO NĚKOLIK NOVÝCH ŽÁKŮ Z UKRAJINY. DO NAŠÍ ČTVRTÉ TŘÍDY CHODÍ VERONIKA VDOVINA. JE TO PRIMA VESELÁ SPOLUŽAČKA, TAK JSEM JI POPROSLA O PÁR ODPOVĚDÍ DO NAŠEHO ČASOPISU.

Jak ses sem dostala? Přijela jsem autem.

Odkud jsi? Z vesnice Burhunky. Nedaleko Chersonu.

Jak je to velké místo? Spíš menší vesnice.

Chutná ti česká kuchyně? Ano. Nejlepší je asi řízek.

Co se ti líbí u nás? Nevím. Asi domy v Litomyšli. Jsem zde spokojená.

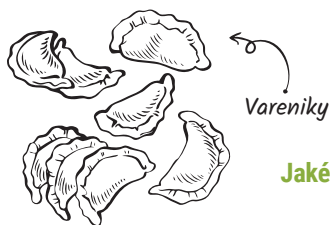
Co škola? Co bys vyzdvihla na české škole? Hodně získaných informací. Družina. Dobrá paní zástupkyně. Čeština mne baví.

Co bys vyzdvihla na ukrajinské škole? Byla to malá škola. Známkujeme od 1 až do 12. Dvanáctka je nejlepší.

Co bys vytkla na české škole? Hodně dětí.

Co bys vytkla na ukrajinské škole? Nemáme ve třídách umyvadla a máme maličkou tělocvičnu.

Jaké je vaše tradiční jídlo? Vareniky (Vareniky jsou klasickým ukrajinským pokrmem. Jsou to bramborové taštičky plněné sýrem, masem, slaninou, doplněné osmaženou cibulkou a podávají se s kopečkem zakysané smetany.)

Váš zvyk? Hodně si povídáme.

Jaké máš koníčky? Ráda maluju. Sport nemusím.

Nej...zvíře? Pes a kočka.

Rozhovor není jednoduchý, protože domluvit se je pěkným oříškem. Vyzkoušejte si to také.

Eva Žůrková, 4. třída

Jednoho dne přišla k nám do klubu slečna praktikantka Klára Jánová. Připravila pro nás soutěž. Na tabuli se objevila čísla a pod nimi se skrývaly otázky. Podle čísel byly otázky jednoduché a vedly až k otázkám těžkým. Čtvrtá a pátá třída se rozdělila na dva týmy. Hádali jsme a hádali, tedy odpovídali jsme. Otázky byly z různých oblastí třeba o hokeji, o přírodě, o naší zemi... Vyhrála skupina pod vedením Natky.

Adéla Jakoubková, 4. třída

Pátráme po pokladu

Klára Jánová

Malujeme slečně Klárce tričko

JEDNOHO DNE K NÁM DO DRUŽINY NA PRAXI PŘIŠLA SLEČNA KLÁRA JÁNOVÁ. STUDUJE PEDAGOGICKOU ŠKOLU V LITOMYŠLI. MINULÝ ROK BYLA NA PRAXI V MATEŘSKÉ ŠKOLE V MORAŠICÍCH. SLEČNA PRAKTIKANTKA KLÁRA SI PRO NÁS ČTVRTÁKY A PÁTÁKY PŘIPRAVILA SKVĚLOU HRU. MY JSME JI POPROSLI O PÁR ODPOVĚDÍ NA NAŠE OTÁZKY.

Jak se vám u nás líbí?

Líbilo se mi tady u vás. Děti jsou moc hodné.

Jak jste spokojená na pedagogické škole?

Jsem moc spokojená. Učení je sice těžké, ale baví mne to.

Jaké máte koníčky?

Jezdím na koni, ráda čtu a také mě baví pečení a vaření.

Jak se škola změnila od dob, když jste sem chodila?

Je tu více nových učitelů, nové třídy, není zde obchůdek, ale jinak je to asi stejné.

S jakými dětmi raději pracujete? S těmi malými školkovými, anebo s námi velkými?

Více mne práce baví s většími, protože s vámi se dá více komunikovat, už tolik nezlobí.

Děkuje Viktorie Ropková a Kateřina Kopecká, 4. třída

Slečna Klárka Jánová

JEDNOU VĚTOU

20. dubna proběhl zápis budoucích prvňáčků

žestáci připravili pro paní učitelku Edlmanovou narozeninové překvapení

co se dá složit z papíru

instalujeme výzdobu na naší školní zahradě

houbový les v naší škole

kontrola našich jedliček v našem lese, zatím se jim daří dobře

závěr plaveckého výcviku - vítězové

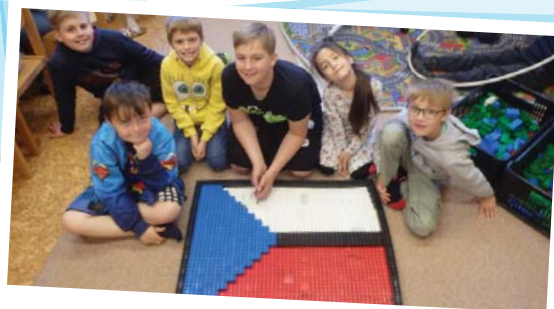
takto se má hrát fotbal - mladší, starší,...

rámečky pro radost

mokrě vysvědčení

jsme šikovní

papírová kostra

přípravy se vyplatily - viz další soutěže

takto vařili dobrůtky osmáci na školním výletě

hurá! odcházíme na prázdniny

Řidičák ve čtvrté třídě

V pátek 27.5. jsme jeli autobusem do Litomyšle do SVC. Asi si říkáte, jak jsme mohli dělat řidičák, když nejsme dospělí. Dělalí jsme řidičák na kolo. Přípravovali jsme se na to dva týdny dopředu. Nejdřív jsme měli malé opáčko a potom začaly testy. Bylo to pěkně těžké. Udělalo nás ho jedenáct. Každý, kdo udělal „řidičák“, dostal odměnu, třeba reflexního plyšáka nebo svítilny filtry.

Kuba Rejman, 4. třída

Planetárium

Přišli jsme do tělocvičny, kde na nás čekalo mobilní planetárium!!! Byla to velká kopule skoro až neuvěřitelně velká, ale to nebylo všechno. Čekal tam také pán, který se nám představil pod jménem Mgr. Richard Štoudek, byl to průvodce. Ptal se na otázky typu: Byli jste někdy v planetáriu? Nebo zažili jste někdy mobilní planetárium? Na to jsme odpovídali někdy ano, někdy ne. Potom jsme opatrně vstoupili do velké kopule a byli jsme jako v 3D kině. Měli jsme si lehnout či sednout a čekat, co se stane. Točili jsme se jako by my, ale ve skutečnosti jen obraz. Film se spustil a vypadalo to úžasně, zjistila jsem třeba, že je více galaxií a jak vypadá mapa našeho vesmíru. Zkrátka moc jsem si to užila a naučila.

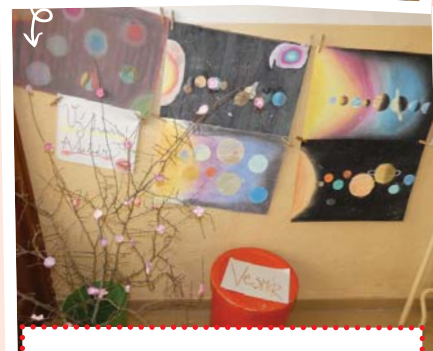
Dorotka Lapáčková, 4. třída

mobilní planetárium v naší tělocvičně - račte vstoupit

vesmírné umění

Výtvarný ateliér

Od března začal probíhat kroužek výtvarný ateliér. Kreslíme tam různými metodami a různými barvami. Třeba z olejových pastelů vytvoříme pozadí a pak fixy nakreslíme třeba strom a naráz z toho vznikne hezký obraz. Nebo jsme tvořili galaxie. Vytvořili jsme si zase pozadí a pak na volný papír jsme nakreslili všechny planety, ty jsme vystříhli a postupně nalepili na pozadí. Obrázky jsou k vidění na chodbě. Teď, kdy je hezké počasí, chodíme ven. Na školní zahradě je krásně, a tak malujeme přírodu, kterou vidíme tam. Je to prima kroužek.

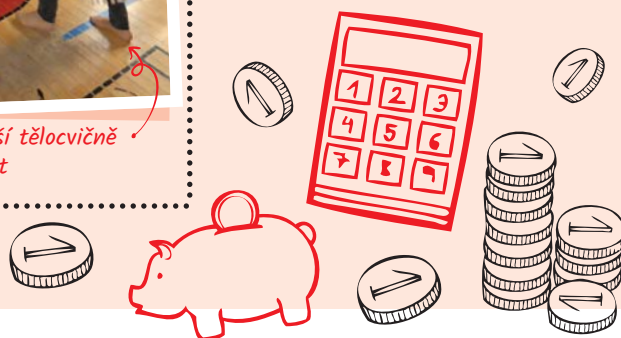
Jana Kuřová, 3. třída

Finanční gramotnost

Ještě předtím, než k nám přišla paní, která nám měla poradit, jak hospodařit s penězi, nám paní učitelka oznámila, že budeme psát test. To jsme nepochopili, protože jsme žádný v kalendáři neměli, ale naštěstí to nebylo na známky, ale jen na zkoušení. Nebylo to jen tak lehké, protože jsme museli dost tipovat, ale nějak jsme to udělali. Po pár týdnech k nám konečně přijela paní z finanční gramotnosti, přinesla si dva velké stroje,

na ty jsme se pořád dívali a tipovali jsme, co to je. Byla to počítačka peněz a modré UV světlo. Bylo to zajímavé, ale nejvíce mě bavilo se dívat přes modré světlo na různé bankovky a počítačka peněz byla také dobrá. Po dalších dvou měsících jsme zase museli psát test, ale byl lepší než předtím a všechno jsem měla správně.

Dorotka Lapáčková, 4. třída

Nečekaná návštěva

Celý víkend jsme poslouchali teskné pískání, které se ozývalo z řepkového pole. V pondělí odpoledne jsem v kuchyni zase slyšela stejný smutný zvuk, ale tentokrát se blížil. Když jsem vyšla na terasu, z tůjí vyklouklo malé srnče a na vrávoravých nožkách se vydalo směrem ke mně. Rychle jsem se vrátila domů pro mobil, abych tohoto malého návštěvníka zdokumentovala. Ukázalo se, že není naspěch – srnčátko se prošlo po zahradě, chvíli odpočívalo v záhonu u bazénu, pak očichalo tůje a uvelebilo se pod nimi. Volala jsem o radu do Záchrané stanice v Pasíčkách, ti mě odkázali na místní myslivce, konzultovala jsem tedy nastalou situaci i s nimi. Nikdo neměl o srnečka zájem, přestože se všichni shodli, že pokud

chodí během dne, píská a na jednom místě se zdržuje už víc než dva dny, je vysoce pravděpodobné, že nemá maminku. Doporučili mi kozí nebo ovčí mléko a krmit stříkačkou...

Malého tuláčka se nakonec ujal dobrý známý, který chová mimo jiné i kozy, aktuálně má kůzlátka a také vybavení pro mláďata. Jako každé malé miminko se srneček musí krmit co 3 hodiny, zatím ho ubytovali doma a spokojený srnec s nimi sleduje i televizní pořady. Říkají mu Charlie a má se čile k světu. Těším se, že ho brzy navštívím.

p. uč. Vlasta Macková

Terezín

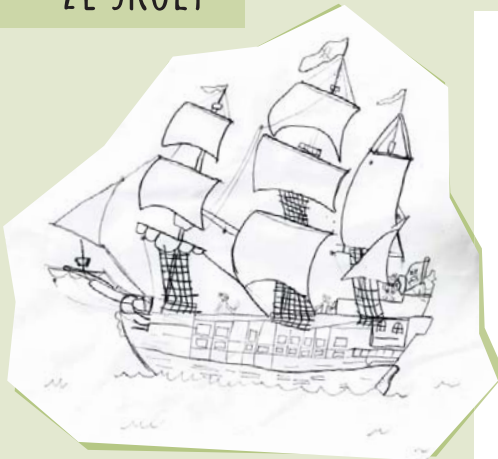
Ráno jsme se sešli u školy a krátce po sedmé přijel autobus, v němž již čekali žáci červené školy z Litomyšle. Byla před námi poměrně dlouhá cesta. Během ní jsme se zastavili pouze jednou, a to na benzince. Někteří si pořídili něco k snědku a poté se pokračovalo v cestě. Asi po dvou hodinách jsme konečně dorazili na místo. Zjevil se před námi mohutný komplex, který více než trestanecký tábor připomínal pevnost. Tím ostatně budova původně byla. Poté, co Němci obsadili Československo, ho přestavěli na vězení. Konkrétně tedy malou pevnost. Asi kilometr opodál stála větší pevnost, která sloužila jako ghetto. Když se nás ujala průvodkyně, zavedla nás na drobný plácek. Po jeho stranách stály bývalé kanceláře. Plácek zakončoval barák, v němž byla v podstatě jen jedna místnost, ložnice, ve které stála obří palanda pro asi 50 vězňů. Paní

průvodkyně ale vysvětlila, že běžně v místnosti spalo mnohem více vězňů a mnoho třeba i na zemi. Poté nás zavedli k blízké budově, v níž byly cely, které fungovaly jako samoty. Z těchto tísnivých místností nás zavedli k místním sprchám a prádelně. Vše bylo zařízeno co nejskromněji, jak to jen šlo. Odsud jsme se dostali do oddělené budovy, která fungovala jako lazaret neboli ošetrovna. Vevnitř byly v podstatě jen staré rezavé postele z levné oceli. Odtud nás dovedli na dobře známé místo, kterým byl tunel dlouhý přes 500 metrů, vybudovaný původně za účelem obrany. Když jsme těmi stísněnými prostory došli až nakonec, čekalo nás ostré světlo. Odtud jsme prošli travnatými dvory, na konci jednoho z těch dvorů dokonce stála šibenice. Odtud jsme prošli okolo domů, ve kterých žily rodiny dozorců, až k velkému dvoru, který lemovaly budovy

s celami, každá pro jednoho vězně. Na konci dvoru stál také velký pomník. Odtud nás zavedli ještě k posledním celám, které byly ale podstatně větší a vešlo se do nich mnohonásobně více vězňů. A zde nás průvodkyně opustila. Před pevností stály ještě pomníky a především rozsáhlý hřbitov místních obětí. Od tábora jsme se přesunuli ještě k blízkému pohřebišti a krematoriu. Uvnitř krematoria se nacházely upomínkové a naučné cedule. A na hřbitově stálo kromě mnoho smutných hrobů i mnoho památníků a také památek od států, z nichž pocházely některé místní oběti. Už na nás čekala cesta domů. Během ní jsme ještě udělali jednu zastávku, a to u McDonaldu, kde jsme si mohli zakoupit něco na zahánění hladu. Okolo páté jsme konečně dorazili do Morašic.

Blahoslav Adam Lapáček, 9. třída

Stará loď

Byla jednou jedna stará loď, na které byli piráti, kteří vyhráli několik bitev. Jednou jim však došlo veškeré jídlo a pití. Rozhodli se, že poplují na strašidelný ostrov, kde žádný pirát nepřežil. A tak jedné bouřlivé noci pluli co nejbližší k tomu strašidelnému ostrovu. Cestou tam viděli ještě jeden ostrov. Jelikož byli unavení a byly velké vlny, tak pluli k tomu ostrovu. Když dopluli k tomu ostrovu, tak se rozhodli, že tam přespí. Ráno se však probudili svázaní. Pirát Alfréd ten měl malou kudlu, kterou měl u sebe. Nebylo jednoduché ji vytáhnout, ale pomocí pusy se mu to podařilo. Alfréd dosáhl na svou kudlu, a když nepřítelé spali, tak rozřízl lano a osvobodil své kamarády. Ukradli mince a jídlo nepřítelům. A rychle pryč. To jim na moc dlouho nevydrželo. Tak pluli dál, až potkali nepřátelskou loď, která je přepadla. A začali bojovat. Boj byl urputný. Utopilo se několik pirátů. Zničili nám celou loď. Pirát Alfred ještě s několika piráty přežil, protože pomocí své kudličky upravil zbytky lodi a jako na voru se dostali až na strašidelný ostrov. Tak žijí snad dodnes. Doufám, že jste se pobavili.

Jonáš Rovner, 4. třída

Čarodějnická pohoda

Jak už je zvykem, 30. dubna se pálí čarodějnice. Stejně tomu bylo i letos. Tentokrát se Morašičtí rozhodli, že oslaví čarodějnice na hřišti. Pomocníci už 23. dubna v lese u Újezdce připravili dřevo a pak z něho na hřišti postavili krásnou hranici. My s rodinou jsme dorazili k ohni až později, a to už byla čarodějnice upálená. Poblíž ohně byly lavičky se stoly, kde sedělo hodně lidí. Na hracím hřišti pobíhaly děti. Na opékání byl připraven speciální oheň v podobě vysekaného dřevěného květináče. Hořel poměrně dlouho a opékalo se na něm skvěle. Meditace u ohně byla příjemná. Pro děti pak byla připravená nějaká hledací hra s úkoly. Kolem desáté se ženské rozhodly, že vytáhnou kytaru a půjdou zpívat. Tak jsme se s mamkou přidaly. Zpívali jsme krásné trampské písničky. Večerem se linula příjemná atmosféra, ale vše má svůj konec. Tak snad zase za rok.

Alena Kuřová, 6. třída

Zátoka škeblí

Zátoka škeblí – to je moc hezké místo. Je to ukryté v morašickém lese. Často tam chodíme s družinou. Teče tam potůček, ve kterém jsou zajímavé ulity a škeble. Když se půjde dál podle potůčku, uvidíte hezkou velkou placku z hlíny. Mohli byste si tam udělat piknik. Za to na druhé straně najdete bažiny. Člověk se tam může lehce probořit do bahna, ale když je dokážete přejít, jste na suchu. Tam dál teče také potůček, ale tam nejsou škeble. Kudy se tam dostanete? Na to musíte přijít sami, nebo se přidejte k naší školní družině 2.-3. třídy. Těšíme se.

Jana Kuřová, 3. třída

Devítka miluje školu tak, že v ní i spí

Ve čtvrtek 26. května 2022 devátá třída přespávala ve škole. Sraz ve škole jsme měli v 18 hodin. Naše paní učitelka si pro nás připravila pár aktivit, kterými jsme začali. Potom jsme si dali večeři a šli jsme se projít. Až jsme se vrátili, tak jsme šli do tělocvičny a tam jsme si zahráli hry. Pak na uklidnění jsme poslouchali písničky. O půl dvanácté jsme šli hrát schovávanou po školní budově a tu jsme si skvěle užili. A pak následovala večerka. Ráno po probuzení jsme museli vše uklidit. Teprve až jsme se pořádně probrali, tak jsme se mohli nasnídat. Dali jsme si tousty. A potom už jsme museli pokračovat ve výuce. Byl to velice zajímavý zážitek spát ve škole.

Jakub Nantl, 9. třída

Má zkušenost s přijímačkami

Jak probíhaly přijímačky... V úterý 12. dubna jsem vstal jako vždy v 6 ráno. Věděl jsem, že je přede mnou velký moment. Když nastal čas, nasedl jsem do auta a vydal se na neďalekou cestu. Právě po cestě na mě přišel stres, ale to k takové situaci prostě patří. Ke škole jsme přijeli trochu předčasně, tak jsem ještě chvíli čekal v autě. Poté jsem vykročil a po chvíli ve frontě jsem se i dostal do třídy. Připravil jsem si psací a rýsovací potřeby. Začínalo se matematikou. Do třídy přišel pán a přečetl nám pravidla.

To se opakovalo během obou dnů před každým testem. Nějak jsem absolvoval češtinu i matematiku a poté znaven vykročil ven z budovy a k autu. Druhý den se opakovalo to samé, ale tentokrát jsem se již cítil méně vystresovaný, jelikož jsem už věděl, co mě čeká. Pozitivní však je to, že jsem se nakonec dostal na obě školy. Takže ta dlouhá příprava a stresující zážitek za to stály.

Blahoslav Adam Lapáček, 9. třída

SOUTĚŽE

Zlatý list

Jako každý rok se na Pasíčkách odehrává přírodopisná soutěž nazývaná Zlatý list a já, jakožto člověk, který vymete většinu soutěží všech možných kategorií, kromě těch pohybových. V tomto školním roce to bylo již po druhém a v tom prvním se nepostupovalo, to bylo pouze na zkoušku. Ráno jsme si sedli na linkový autobus a jeli jsme do Nových Hradů, jelikož autobus z Morašic přímo do Proseče nejede. Po přestávce a dostavení se na místo jsme si nemohli nevšimnout toho, že se místo odehrávání přesunulo z areálu Pasíčka dolů do areálu u rybníka. Jelikož se tam otevřel obchůdek, tak jsme se rozhodli, že ochutnáme jejich mraženou pizzu. Po větší chvíli čekání jsme se konečně dočkali a mohli jsme se najíst. Jelikož jsme vycházeli, jako jedni z posledních, tak jsme měli dostatek času, abychom si odpočinuli. Při čekání dokonce nad našimi hlavami proletěl legendární český letoun L-159 Alca. Po jedenácté hodině jsme konečně vyšli. Soutěž byla zajímavá, hodně věcí jsme věděli, dokonce jsme i profesionálně tipovali. Mladší se umístili na krásném bramborovém místě a starší na třetím, takže jsme sice napoprve nedostali do národního kola, ale ti před námi se toho vzdali, což znamená, že 20. června pojedeme k Mnichovu Hradišti, kde budeme celých pět dní!!!

Matěj Štěpán, 9. třída, Blahopřejeme!!!

Mikroregion

V pátek 20. května 2022 se u nás v Makově odehrála soutěž okolních obcí. Zahájení bylo v 9 hodin. Tam jsme si připravili 10 úkolů, které musely jednotlivé skupiny plnit. Někdy to bylo za nejlepší čas a někdy kdo lépe. Byly tam úkoly typu poznávaček – větví, rostlin, dřeva, parohů, znaků obcí... Pak různé sportovní úkoly - přetáhnout přes vodní nádrž na kruhu jednu osobu ze svého týmu, nebo požární štafeta - uhasit oheň, proběhnout dráhou, smotat hadici, překulit 10x pneumatiku, obléci hasičské oblečení. U tohoto úkolu jsem pomáhal já. Bavilo mě se koukat, jak ostatní vesnice soutěží. V mladší kategorii nejlepší vesnicí byl Chotěnov a ve starší kategorii Široký Důl. A prostě byl to skvělý den.

Jakub Nantl, 9. třída

Šachový turnaj

Po minulém šachové akci, která byla pouze cvičná, se nyní uskutečnil doopravdivý turnaj, kde se soutěžilo a vyhrávalo. Stalo se tak jednoho odpoledne a byla to doopravdy velká akce. Soutěžící se rozdělili na první a druhý stupeň a každý z daného stupně musel hrát s každým jiným z téhož stupně. Na prvním stupni se kvůli více účastníkům hrálo více zápasů, mezitímco na druhém o něco méně, což ovšem neměnilo nic na intenzitě zápasů. Ovšem vše nevyšlo napoprve a kvůli velké účasti se všechny zápasy nestihly hrát v jeden den. Nakonec se však kvůli velkému úsilí paní vychovatelky Fikejzové a soutěžícím, kteří vše dohráli, vše dotáhlo dokonce a vítěze z prvního a z druhého stupně dokonce čekal pohár.

Matěj Štěpán, 9. třída

Královská hra

V naší škole se učíme již od první třídy základy šachové hry. Sama jsem se je naučila díky výbornému šachistovi panu Ningerovi z Morašic. Když ještě žil, chodil si rád zahrát i do naší školy. Letošní rok jsem pozvala lektora z Litomyšle pana učitele Švába, který nám několikrát objasňoval a i promítal tajemství této královské hry. Jako odborný poradce nás navštívil i na našem šachovém turnaji. Nejprve jsme si vybrali zástupce z první třídy (1. ŠD), kteří získali nejvíce bodů: Matouše Jetmara, Josefa Jokeše, Tótha Matyáše a Aničku Tesařovou. Pak se přidali zájemci ze všech tříd prvního a druhého stupně do šachového turnaje, pomáhali chlapci z deváté třídy jako rozhodčí a také se i do soutěže nakonec zapojili. Hráči měli daný časový limit a za každý zápas dostali body do připravené tabulky. (Šachové hodiny jsme nepoužívali, pouze jsme si hru s nimi také vyzkoušeli.) Nakonec se šachového turnaje účastnilo 25 soutěžících.

Zdeňka Fikejzová

Biologická olympiáda

22. dubna 2022 okresní kolo biologické olympiády Litomyšl

1. místo obsadila Daniela Váňová

Dále soutěžili E. Andrlová a M.Rejman
Daniela pokračovala do krajského kola.
Blahopřejeme!

Vítězové 1. stupně: 1. místo - **Tichý Lukáš** (2. třída)
2. místo - **Jetmar Matouš** (1. třída)
3. místo - **Rejman Jakub** (4. třída)

Vítězové 2. stupně: 1. místo - **Štěpán Matěj** (9. třída)
2. místo - **Nantl Jakub** (9. třída)
3. místo - **Záruba Dominik** (8. třída)

Na tuto soutěž jsme jeli ze 6., 7. a 8. třídy z každé třídy jeden kluk a jedna holka, od nás ze 7. třídy já (Eliška A.) a Lukáš M. Ze 6. třídy Terka H. a Kuba D. a z 8. třídy Danča H. a Rosťa D. Jela s námi paní učitelka Nováková.

Ráno jsme se sešli u pekárny v Hrušové, pak jsme šli na zastávku, odkud jsme jeli autobusem do Holic. V Holicích nám paní učitelka koupila něco sladkého na doplnění energie. Z Holic jsme jeli už rovnou do Sezemice, kde se konalo okresní kolo soutěže. Když jsme přišli na místo konání, tak nám řekli všechno podstatné, dali nám jídlo a pití, nalepili nám číslo našeho družstva. Na nástupu nám řekli, jak tato soutěž bude probíhat, jaké budou disciplíny. Po nástupu jsme šli plnit disciplíny: hod granátem, člunkový běh a střelba ze vzduchovky, skoro u všech až na hod granátem jsme měli perfektní výsledky. Byli jsme i na workoutovém hřišti, kde jsme se hodně vyřádili. Když jsme měli všechno splněné, tak jsme šli na malou přednášku o vojenských zbraních.

Měli jsme možnost si zkusit je rozložit a zase složit. Potom jsme už šli na start, kde byl první úkol, kde jsme měli otevřít bednu s instrukcemi pomocí kódu, který jsme museli vyřešit podle otisků prstů, které byly na obrázku. První úkol jsme zvládli hladce, tak jsme rychle vyběhli a oběhli jsme takový malý okruh, kde jsme se sklouzli po skluzavce a běželi jsme zpátky k úkolu č. 2, kde jsme měli oddělat pneumatiku od auta. Toho se chopil Kuba a Lukáš. Když jsme byli hotovi, běželi jsme k dalšímu úkolu, cestou jsme se museli podplazit pod překážkou. U úkolu č. 3. jsme museli rozluštit anglickou šifru a pomocí toho se dostat k úkolu, každý musel udělat 20 sedů-lehů. Další úkol byla zdravotní, kdy jsme měli středně těžkému klukovi z týmu obvázat nohu a přenést ho 15 metrů tam a zpátky. Když jsme úkol splnili, tak jsme běželi ten nejdělsí úsek, tak tam bylo největší vedro. U tohoto úkolu jsme řešili další šifru, jaké číslo má říct voják, aby ho propustili, prý jsme tuto šifru vyřešili jako jedni z mála. Cesta zpět nebyla už tak

hrozná, u předposledního úkolu jsme měli strefit vodou ze džberové stříkačky. To jsme zvládli na pohodu. Pak už nám zbývalo pouze vyplnění testu, kde jsme měli asi všechno správně. No, a pak už jsme běželi ze všech našich posledních sil do cíle! Čas byl 54 minut a něco. Šli jsme si odpočinout, nasvačit a napít se. Potom jsme šli na vyhlášení, a když vyhlášovali už TOP 5, tak jsme se modlili, abychom skončili v TOP 3 a tak se i stalo! Jsme na DRUHÉM MÍSTĚ! A postupujeme do krajského kola, které se bude konat v září nebo v říjnu. Společně jsme se pak všichni vyfotili a jeli domů.

Bylo to super a moc jsem si to užila. Chtěla bych poděkovat všem za skvělou spolupráci v týmu a také paní učitelce, že nám dala možnost se této soutěže zúčastnit a taky že nás podporovala!

*Eliška Andrllová, 7. třída
Blahopřejeme!!!!*

Ekonomická olympiáda

Jednoho dne nás paní učitelka Heroldová posadila k počítači s tím, že vyplníme jeden test na Ekonomickou olympiádu, která pořádala svůj první ročník. Rutinně jsem si sedl k počítači a bez vyšších ambic jsem začal vyplňovat test. Myslel jsem si, že se mi celkem daří, až mi to bylo podezřelé a bál jsem se nějakých chytáček. Po dokončení testu jsem byl ovšem překvapen, jelikož jsem měl 24 z 25 odpovědí správně, sdělil jsem to učitelce. Nebyl jsem sám a zjistil jsem, že spolužačka měla též 24 z 25 správných odpovědí, ovšem na jednu věc jsme v ten moment určitě nepomysleli, že od toho, že jsme si na pět minut sedli k počítači se dostaneme do finále, které se odehrávalo v Brně. Poté, co jsme se to dozvěděli, jsem byl mile překvapen a dostali jsme studijní materiál. Poté nastal 30. kvě-

ten, pro většinu žáků naší školy normální rutinní pondělí a já jsem spolu se spolužačkou, paní učitelkou Heroldovou a řidičem, kterého jsem se sice neptal, ale jsem přesvědčen o tom, že chce zůstat v anonymitě (promiň tati), kterému pochopitelně děkujeme, že nás dovezl přes méně kvalitní silnice v Pardubickém kraji a více kvalitní silnice v Kraji Vysočina až do Brna. Dostali jsme se tam předčasně, a tak jsme museli asi hodinu počkat. Po krátkém začátečním programu, který představil Ekonomickou olympiádu, jsme začali vypracovávat spolu s dalšími 98 soutěžícími test. Po testu jsme si dali delikátní oběd ve formě bagety a já jsem si popovídal s jiným soutěžícím z Vysočiny a pochválil jsem mu silnice. Po obědové pauze jsme opět zasedli do posluchárny. První část odpoledního programu byla ve formě mluvení s neznámými lidmi jednu minutu a leč to bylo zajímavé a milé, dle slov mého kolegy z Vysočiny to byla celkem ztráta času. Druhá část spočívala ve vysvětlení pojmu pěti S, který je na každé stránce sice popsán úplně jinak, ale zjednodušeně to znamená, že když si

udělám při práci systém a pořádek, budu efektivnější. Následovalo vyhlášení deseti finalistů, kteří poté půjdou na mluvené zkoušky, na které jsem čekal opět téměř bez ambic, ale stalo se něco, co mě do slova zvedlo ze židle a dostal jsem se do té TOP desítky. Společně s finalisty jsme potom vedli velice zajímavý dialog, hlavně o tom, že jsme byli překvapeni, že jsme se tam dostali, jeden si myslel, že protože se tam dostal právě on, musíme být „výběr z plísně“. Po intenzivním debatování jsem konečně dostal na řadu a šel jsem na mluvené zkoušky, na kterých jsem sice nějak nezaváhal, ale nemyslím si, že bych se měl za něco stydět. Nakonec jsem skončil devátý a byl to vskutku zajímavý den.

Matěj Štěpán, 9. třída

První ročník ekonomické olympiády. Celkem se zúčastnilo ze 137 škol 3 500 žáků. 100 žáků postoupilo do celostátního kola. Z naší školy to byl Matěj Štěpán a Zuzka Famfulíková. Matěj se dostal do nejlepší desítky, kde už měl ústní pohovor. Blahopřejeme!!!!

Sběr starého papíru

Letos akce proběhla ve dnech 28.-29.dubna 2022. Letos jsem se přihlásila jako pomocník. Strašně mě to zajímalo, jaké to je. Musím říci, že tato zkušenost byla velmi pěkná, ač jsem si musela přivstat už na šestou hodinu. O půl sedmé se pro mne stavila Aneta a vyrazily jsme. Počasí bylo nádherné. Sběr oficiálně začíná až v 7 hodin, ale spousta lidí už přijíždí dříve. Pomocníků tam bylo spousta z druhého stupně. Prvostupňoví byli na plaváku, ale třeba by se přidali také. Z naší třídy pomáhali já, Aneta, Marťa, oba Honzové, Kuba, Matěj a Vojta, takže celkem dost. Když přijelo auto, všichni jsme se ne něj vrhli a začali nosit papír na staříčkou váhu. Vážení měla na starosti paní učitelka Coufalová. Papír jsme pak odnášeli do velkého kontejneru, kde už na nás čekala paní školnice Komínková s velkými pomocníky, kteří to rovnali. Velké dektury a kartony jsme dávali zvlášť, a když na ně přišla řada, tak jsme udělali řetěz a podávali jsme si je a zarovnali celý kontejner. Když přivezl někdo knihy, probírala je paní učitelka Dušková a ty hezké vzala do naší školní knihovny. Lidé vozili opravdu různé papíry. Já jsem přivezla 35 kilogramů. Akce se povedla a částečně jsme se také ulili ze školy.

čtenářský klub

knihní poklady
přebírá paní
učitelka Dušková

Alena Kuřová, 6. třída

Celkové výsledky sběrové soutěže za rok 2021/22:

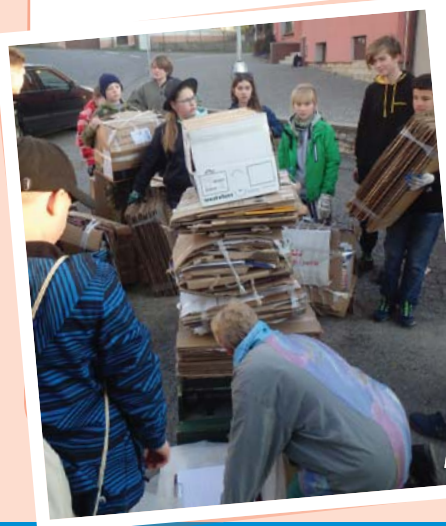
VYHRÁLA 4. TŘÍDA

Jednotlivci: **1. místo - KATEŘINA KOPECKÁ, JAN KOPECKÝ**
2. místo - JOSEF JAREŠ
3. místo - MATĚJ REJMAN

Blahopřejeme!

skvělí pomocníci

Třesk - časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

4. číslo XXIX. ročníku /celkově 175. číslo
Vyšlo 9. června 2022 nákladem 40 kusů.
Redakční radu řídí Stanislava Coufalová.
Chyby likviduje paní učitelka Renzová.
Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.
Titulní stránku připravila Alena Kuřová, 6. třída
Grafika: Lenka Jokešová
Distribuce: A. D. Lapáčková
Cena: **15,- Kč.**

Příspěvky, nápady, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku:
Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51
e-mail: tresk.noviny@seznam.cz,
internetové stránky školy - <http://www.skolamorasice.cz/>
telefon: **461 612 774**

Časopis slouží pro účely školy a vzdělávání žáků,
vydává školní klub.